

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ್ಯಾನ್ಮತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತ್ಯುಸಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ವೃದ್ಧವಂದ್ಯಾಸಂತಾನಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಾನು ಏಕೋನಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೦ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ—ಇನ್ನೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯು ಒದಗಿತು. ಅದೆಂದರೆ ಒಣಗಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಚಿಗಿತು ವೃಕ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳು. ||೧|| ಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಕುಷ್ಮರೋಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಅಪಸ್ತಂಬ ಶಾಖೆಯ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಗೋತ್ರದವನು. ಹೆಸರು 'ನರಹರಿ' ಎಂದು. ||೨|| ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಕೈಗಳನ್ನು ಸಂಪುಟದಂತೆ ಕೂಡಿಸಿ ಅಂದರೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ||೩|| ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇ ! ನಿನಗೆ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಂದಿರುವೆ. ನೀನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು, ಪರಂಜೋತಿಯು, ಪರಮ ಪುರುಷನು, ಜಗದ್ಗುರುವು ಆಗಿರುವಿ. ||೪|| ನಾನು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ; ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ವೃಥಾ ವಾದೆನು. ಸ್ವಾಮಿ ! ನಾನು ಕುಷ್ಮರೋಗಿಯೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುವರು ||೫|| ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುವರು. ನಾನು ಯಜುಃಶಾಖೆಯ ವೇದವನ್ನು ಓದಿದೆನು. ಆದರೆ ನಾನು ಕೆಟ್ಟ ರೋಗದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲೊಲ್ಲರು. ||೬|| ಮುಂಜಾನಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದಾಗ,

ಜನರು ನನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾರರು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳೇ ದುಃಖವಾಗುವದು. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಜನ್ಮವು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ||೭|| ನಾನು ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದಲೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಭೋಗವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಸ್ವಾಮಿ ! ಇನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆನು. ||೮|| ಹಲವು ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅಸಂಖ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ದೇವರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿದೆನು. ಆದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ವ್ಯಾಧಿಯು ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು. ||೯|| ಸ್ವಾಮಿ, ಜಗದ್ಗುರುವೇ ! ಈಗ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಂದಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವೆ” ||೧೦|| ಹೀಗೆಂದು ನಿರ್ವಾಣಮನದಿಂದ ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದನು. ಒಮ್ಮನದಿಂದಲೂ, ಏಕೋ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೃಪೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ||೧೧|| ಅದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು ಹಲವು ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿದನು. “ಗುರುವೇ, ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಲೋಹಪರಿಸದ ಸಂಪರ್ಕದಂತೆ ಆಗಲಿ” ಎಂದನು. ||೧೨|| ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಶ್ರೀಗುರುಮುನಿಯು ಕರುಣಾವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳು, ನಾಮಧಾರಕ ಶಿಷ್ಯನೇ ! ಎಂದು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿರೋಪವನ್ನು ಕೊಡತೊಡಗಿದನು. ||೧೩|| ಶ್ರೀ ಗುರುವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು-“ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಹಾದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವಿ. ಅದರಿಂದ ನೀನು ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯಾಗುವಿ. ||೧೪|| ಇನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವದನ್ನು ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಪಾಪವು ದೂರಾಗುವದು. ದಿವ್ಯ ಶರೀರವುಳ್ಳವನಾಗುವಿ. ಮಾತ್ರ ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ||೧೫|| ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನು ಔದುಂಬರ (ಅತ್ತಿಯ) ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಉರುವಲಕ್ಕಾಗಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದು ನಾಲ್ಕು ವರುಷಗಳಿಂದ ಒಣಗಿತ್ತು. ||೧೬|| ಆಗ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕಂಡರು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ-“ಚಿತ್ತ

ದಲ್ಲಿ ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಬೇಗನೆ ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೋ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ||೧೭|| ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆ
 ಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಬೇಗನೆ ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಭೀಮಾ
 ನದಿಯ ದಂಡೆಗೆ ಇದನ್ನು ನೆಡು. ||೧೮|| ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಬೇಗನೆ
 ಬರಬೇಕು. ಅರಳೆ ಮರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ||೧೯|| ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೊಡ
 ಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನೀರು ತರಬೇಕು. ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಆ ಒಣಗಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಮೂರು ಸಲ ನೀರು
 ಸುರುವಬೇಕು. ||೨೦|| ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಚಿಗುರಿಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಆಗ ನಿನ್ನ ಪಾಪವು ದೂರಾಗುವುದು.
 ಶರೀರದ ದೋಷವು ನಾಶವಾಗಿ ಅದು ಶುದ್ಧವಾಗುವುದು.” ||೨೧|| ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು ಇಂತು ಆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಗುರುಗಳ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ
 ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತರಲು, ವೇಗವಾಗಿ ಹೋದನು. ||೨೨|| ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
 ಹೋಗಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭೀಮಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಎದುರಗೆ ಊರಿದನು. ||೨೩|| ಶ್ರೀಗುರು
 ಮೂರ್ತಿಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ. ಅವನು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಆಚರಿಸಿದನು. ||೨೪||
 ಇದರಂತೆ ಏಳು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಉಪವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಆಗಾಗ ಎರಡು
 ಕೊಡಗಳಿಂದ ನೀರು ತಂದು ಹನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೨೫|| ಅವನ್ನು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆ
 ಯುವರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ಹೇಳುವರು. ||೨೬|| “ನಿನಗೇನಾಗಿದೆ?
 ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇಕೆ ನೆಟ್ಟಿರುವಿ? ಇದರ ಸಂಜೀವನೆಯನ್ನು ನೀನು ಹಾರೈಸಿರುವಿ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನಾಗು
 ವದು? ||೨೭|| ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ಕೃಪಾಸಿಂಧುವು. ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವವನು.

ತತ್ಕಾಲವೇ ಆತನ ಕೃಪೆಯಾಗುವುದು. ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವನು. ||೨೮|| ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ನಿವಾರಣೆ ಆಗದಂತೆ ಇದ್ದೀತು. ಅಂತೇ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಶ್ರೀಗುರುವು ನಿನಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿರುವನು. ಇದು ನಿನ್ನ ಶ್ರಮವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ” ಎಂದರು. ||೨೯|| ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು- “ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಕಾಮಧೇನುವು. ಅದು ಹೇಗೆ ಸುಳ್ಳಾದೀತು? ||೩೦|| ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು. ಅಂದರೆ ಆತನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿರುವುದು. ಆತನ ವಾಕ್ಯವು ಸುಳ್ಳಾಗದು. ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ವೃಕ್ಷವಾಗುವುದೆಂಬ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಧಾರವು ಸತ್ಯವು ||೩೧|| ಗುರುವಾಕ್ಯವು ಅಸತ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರವಿದೆ. ನಾನು ಗುರುವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವೆ. ||೩೨|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಇಂತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದನು. ||೩೩|| ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಗುರು ಮೂರ್ತಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನು ಮುಂದಿನಂತೆ ತಿಳಿಸಿದನು-“ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಭಜಿಸು ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದಿರಿ. ||೩೪|| ಏಳು ದಿನಗಳಾದವು. ಉಪವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು, ಏಕೋಭಾವನೆ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ ಗುರುವಚನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ||೩೫|| ನಾವು ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಆತನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದೆವು- ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ಸುಳ್ಳೆ ಏಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುವಿ ಬಿಡು ಎಂದು. ||೩೬|| ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ- ‘ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ನನಗೇನೂ ಕರ್ತವ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗುರುವಾಕ್ಯವು ನನಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ವಚನವನ್ನು ಆತನು ಸತ್ಯಗೊಳಿಸುವನು’ ||೩೭|| ಹೀಗೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ. ಉಪವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದು ಏಳು ದಿನಗಳಾದವು. ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರು

ಸಹ ಹಾಕಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ||೩೮|| ಶಿಷ್ಯನ ವಗಾತು ಕೇಳಿ, ಗುರುಗಳು-“ಅಂತಃಕರಣದ ಭಾವವಿದ್ದಂತೆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ||೩೯|| ಗುರುವಾಕ್ಯವು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕಾರಣವು ಅದು ಸರ್ವಥಾ ನಿರ್ವಾಣಸ್ವರೂಪದ್ದಲ್ಲ. ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದಂತೆ ಕೂಡಲೆ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ||೪೦|| ಈ ವಿಷಯಕವಾದ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಎಂದು ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಸೂತನು ಋಷೀಶ್ವರರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ||೪೧|| ಋಷೀಶ್ವರರು ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಸೂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಸೂತನು ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು ||೪೨|| ಸೂತನು ಋಷೀಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು- “ಗುರು ಭಕ್ತಿಯು ಮಹತ್ವದ್ದು. ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು, ಬೇರೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ ||೪೩|| ಆಯೋಗ್ಯನು ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನವಂತನು ಎಂಬ ಅಂತವನ್ನು ನೋಡಕೂಡದು. ಗುರುವು ತೈಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು ||೪೪|| ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಸಾಧಿಸುವವು. ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವನ್ನು ತಾಳದೆ, ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಭಜಿಸಬೇಕು ||೪೫|| ಗುರುವನ್ನು ಮನಃಷ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯಕೂಡದು. ಆತನು ತೈಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶಿಷ್ಯರಾದವರು ಗುರುವಿನ ನಡತೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಕೂಡದು. ಅವನೇ ಈಶ್ವರನೆನ್ನಬೇಕು ||೪೬|| ಹೀಗೆ ಮನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳನ್ನು ಭಜಿಸುವವನಿಗೆ ತತ್ಕಾಲವೇ ಶಂಕರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು ||೪೭|| (ಶ್ಲೋಕ) ಮಂತ್ರೇ ತೀರ್ಥೇ ದ್ವಿಜೇ ದೇವೇ ದೈವಚ್ಛೇ ಭೇಷಜೇ ಗುರೌ | ಯಾದೃಶಿ ಭಾವನಾ ಯಸ್ಯ ಸಿದ್ಧಿರ್ಭವತಿ ತಾದೃಶಿ ||೪೮|| ಮಂತ್ರ-ತೀರ್ಥ-ದ್ವಿಜಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ದೈವತಭಕ್ತಿ, ಔಷಧಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗುರುವನ್ನು ತಿವಸವಗಾನವೆಂದು ಕಾಣುವುದು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಯಂತೆ ಫಲವುಂಟಾಗುವುದು.” ||೪೯|| ಸೂತನು

ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ-“ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಈ ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಅಪೂರ್ವವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು ||೫೦|| ಮುಂಚಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಾಲ ನಗರದೊಳಗೆ ಸಿಂಹಕೇತುವೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ‘ಧನಂಜಯ’ನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು ||೫೧|| ಒಂದು ದಿನ ಆ ರಾಜ ಪುತ್ರನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅದು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶವು. ಅಲ್ಲದೆ ನೀರಿಲ್ಲದ ಮರಭೂಮಿ. ||೫೨|| ರಾಜಪುತ್ರನು ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ತಳಮಳಗೊಂಡು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದನು. ಸಂಗಡ ಭಿಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಸೇವಕನಿದ್ದನು. ಅವನು ದಣದಿದ್ದನು ||೫೩|| ಶಬರದೂತನು ದಣದು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುರುಕಳಿಗೆ ಬಂದ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನೋಡಿದನು ||೫೪|| ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಲಿಂಗವೊಂದು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಲಿಂಗವು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದೆಂದು ಆ ಬೇಡನು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು. ||೫೫|| ಅವನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ‘ಲಿಂಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಹರುಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೇ ಸಂಧಿಗೆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಆತನ ಹತ್ತರ ಬಂದನು. ||೫೬|| ‘ಆ ಭಿನ್ನಲಿಂಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಾಡುವಿಯೆನು? ಇಂತಹ ಲಿಂಗಾಕಾರದ ಕಲ್ಲುಗಳು ಹಲವಾರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿವೆ’ ಎಂದನು ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ||೫೭|| ಭಿಲ್ಲನು-‘ರಾಜನಂದನನೆ! ನಿತ್ಯವೂ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬಯಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡಿರುವೆ’ ಎಂದನು. ಆತನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜಪುತ್ರನು ನಗುತ್ತಿದ್ದನು. ‘ಲಿಂಗವು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವು. ಏಕೋಮನದಿಂದ ಪೂಜಿಸು’ ||೫೮|| ರಾಜಕುಮಾರನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಬೇಡನು ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ‘ಯಾವ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೋಪಿಸುವುದಾಗಬೇಕು’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ||೫೯|| ‘ಸ್ವಾಮಿ! ತಾವು ನನಗೆ ಗುರುವಾಗಿರಿ ನಾನು ಜಾತಿಯಿಂದ

ಭಿಲ್ಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪೂಜೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ನಾನರಿಯೆ. ತಾವು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಾಗಬೇಕು' ಎಂದನು. ||೬೧||
 ರಾಜಪುತ್ರನು ಭಿಲ್ಲನನ್ನು ಕುರಿತು — 'ಈ ಪಾಷಾಣ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಸ್ನಾನ
 ಮೊದಲಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಶುಚಿಯಾಗಿ, ಪತ್ರಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೬೨|| ದಂಪತಿಗಳಾದ
 ನೀವೀರ್ವರೂ ಇದೇ ಲಿಂಗವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರನೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೬೩|| ಹಲವಾರು ಜಾತಿಯ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು, ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮಗಳನ್ನು
 ವಿಧಾನ ರೀತಿಯಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ||೬೪|| ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ನೀನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತರಬೇಕು.
 ಒಳ್ಳೆಯ ಮನದಿಂದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿ, ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ||೬೫|| ಮತ್ತು ನೀನು
 ಉಣ್ಣುವುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪೂಜಾವಿಧಾನವು ಇಂತಿದೆ' ಎಂದು ರಾಜ
 ಕುಮಾರನು ಹೇಳಿದನು. ||೬೬|| ಹೀಗೆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಆ ಭಿಲ್ಲನಿಗೆ ಗುರುವಾದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಭಿಲ್ಲನು
 ಮನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ||೬೭|| ಭಿಲ್ಲನು ಸಂತೋಷಿತನಾಗಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮನೆಗೆ
 ಒಯ್ದನು. ಮತ್ತು 'ಲಿಂಗವು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು' ಎಂದು ಕೌತುಕದಿಂದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ||೬೮||
 ಗುರುವಿನ ನಿರೂಪಣೆಯಂತೆ ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವನು. ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಚಿತಾಭಸ್ಮವನ್ನು
 ತಂದು, ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವನು. ||೬೯|| ಆ ಭಿಲ್ಲ-ಭಿಲ್ಲಣೆಯರು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಕೆಲ
 ಕಾಲ ಕ್ರಮಿಸಿತು. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿತಾಭಸ್ಮವು ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ||೭೦|| ಊರುಗಳನ್ನು
 ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಆದರೂ ಚಿತಾಭಸ್ಮವು ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಚಿತಾಭಸ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಏಳು ಊರುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ
 ಆ ಭಿಲ್ಲನು ತಿರುಗಿ ಬಂದನು. ||೭೧|| ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ

ದನು. ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೨೨|| ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಭಸ್ಮವು ದೊರಕಲಿಲ್ಲ
ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಹತ್ತೂ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದಾಗ್ಯೂ ಚಿತಾಭಸ್ಮವು ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ||೨೩||
ಗುರುವಿನ ವಚನದಂತೆ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಶಿವಪೂಜನವು ವ್ಯರ್ಥ
ವಾಗುವದು. ||೨೪|| ಗುರುವಾಕ್ಯದಂತೆ ಯಾವನು ವರ್ತಿಸುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಘೋರವಾದ ರೌರವ ನರಕದಲ್ಲಿ
ಬೀಳುವನು. ಆತನಿಗೆ ತಾಸವು ದೂರಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ದರಿದ್ರಿಯಾಗಿರುವನು. ||೨೫|| ಅವನಿಗೆ ಅಧೋಗತಿ
ಯಾಗುವದು. ಅವನು ಅಖಂಡವಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೇಯುವನು. ಗುರುಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೇ ಭವಸಮುದ್ರವನ್ನು
ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಟುವನು. ||೨೬|| ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಾಲಕ್ಕಾ ವೇದಗಳು ಇದರಂತೆ ಹೇಳುವವು. ಈ ಕಾರಣ
ದಿಂದ ಭಿಕ್ಷುಣಿಯೇ ಕೇಳು, ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವೆ' ಎಂದನು. ||೨೭|| ಪತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ
ಭಿಕ್ಷುಣಿಯು ನಕ್ಕಳು. ಮತ್ತು 'ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವಿರಿ. ನಾನು ಚಿತಾಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು ||೨೮||
ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನೀವು ಬೇಗನೆ ಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿಯಿಕ್ಕಿರಿ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿವೆ. ಅದರಿಂದ ಸಹಜ
ವಾಗಿ ನನ್ನ ದಹನವಾಗುವದು. ||೨೯|| ಅದೇ ಭಸ್ಮವನ್ನು ನೀವು ಹರುಷದಿಂದ ಶಂಕರನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ
ತೋರಿಸಬೇಕು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ವ್ರತಭಂಗ ಮಾಡುವದು ಬೇಡ' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದಳು. ||೩೦||
'ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನಾಶವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕಾರಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು' ಎಂದಳು. ||೩೧|| ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಭಿಲ್ಲನು ಖೇದಗೊಂಡು, ಖಿನ್ನ
ಮನಸ್ಕನಾದನು. ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ—'ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ? ||೩೨||
ಇನ್ನೂ ನೀನು ತರುಣ ವಯಸ್ಸಿನವಳು, ಚಿಕ್ಕವಳು, ರೂಪದಿಂದ ರತಿಯಂತೆ ಸುಂದರಳು. ಈ ಸಂಸಾರ

ದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಇನ್ನೂ ನೀನು ಮಗುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ||೮೩|| ನಿನ್ನ ಮನವು ತೃಪ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರಸುಖವನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ ! ಜೋಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. || ೮೪ || ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದೆನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹರುಷದಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದೆನು. || ೮೫ || ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿದರೆ, ನನಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ ಪಾಪಗಳು ತಟ್ಟುವವು. ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯೆಯಂತೂ ಮಹಾದೋಷವು. ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ||೮೬|| ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯು. ನಿನ್ನನ್ನು ಅದೆಂತು ಕೊಲ್ಲಲಿ ? ಶಂಕರನು ಅದೆಂತು ಸಂತುಷ್ಟನಾದಾನು ? ಪುಣ್ಯದ ಬದಲು ಪಾಪವನ್ನು ಪಡೆದಂತಾದೀತು ! ||೮೭|| ನಿನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ದುಃಖದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಘಾತಕನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದು. ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ ! ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಚಲುವಿಕೆಯು ಅಚ್ಚಳಿದಿಲ್ಲ. || ೮೮ || ಈ ಶರೀರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಲವು ವಿಧ ವ್ರತಗಳನ್ನೂ ಹಲವು ಒಗೆಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವರು. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಗೆ ದಹನ ಮಾಡಲಿ ? ನನಗೆ ಪಾಪವು ತಟ್ಟುವದು.” ||೮೯|| ಗಂಡನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಿನಯದಿಂದ— “ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವು ಅದೆಂತಹದು ? ಮಿಥ್ಯಾ ಮೋಹಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ ಮಾತಾಡ.ವಿರಿ. ||೯೦|| ಶರೀರವೆಂದರೆ ಒಂದು ಕನಸು, ನೀರಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳಿ, ಅದು ಎಂದೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲದು. ಮರಣಕ್ಕೀಡಾಗುವದು ಸತ್ಯವು. ||೯೧|| ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿರುವರು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯು. ಭಿನ್ನಭಾವವೆಲ್ಲಿದೆ ? ||೯೨|| ನಾನು ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರವು. ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಧ ಶರೀರವನ್ನು ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದಹಿಸಿದರೆ ದೋಷವೇನು ? ||೯೩|| ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದುದೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವದು ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದು ನಂಬ

ಬೇಳು. ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಿರಿ. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವದು. ||೯೪|| ಸಂದೇಹವನ್ನು ಬದಿಗಿ
ರಿಸಿ ಬೇಗನೆ ನನ್ನನ್ನು ದಹನಗೊಳಿಸಿರಿ. ನಾನಾಗಿಯೇ ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.” ||೯೫|| ಆ ಭಿಲ್ಲಿ
ಣೆಯು ಇಂತು ಹಲವು ವಿಧವಾಗಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದಳು. ಮನೆಯ ಒಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನು ಬೆಂಕಿ
ಹಚ್ಚಿರೆಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ||೯೬|| ಹೆಂಡತಿಯ ವಿವೇಕಯುಕ್ತ ಮಾತಿಗೆ ಆ ಭಿಲ್ಲಿನು ಸಂತೋಷ
ಗೊಂಡನು. ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಉರಿಯು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಪರಿಣಮಿ
ಸಿತು. ||೯೭|| ಶಬರಿಯ ದೇಹವು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಯಿತು. ಭಿಲ್ಲಿನು ಆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು,
ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ||೯೮|| ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನಿಗಾದ
ಆನಂದವು ಹೇಳಲಸದಳ! ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯ ಸ್ಮರಣವೇ ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.
||೯೯|| ಭಿಲ್ಲಿನು ಹೀಗೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಮಹೇಶನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು
ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದನು. ||೧೦೦|| ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಭಿಲ್ಲಿನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದು ಆತನ ನಿತ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು.
||೧|| ಅಂದಾದರೂ ಅವನು ನಿತ್ಯಕ್ರಮದಂತೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದನು. ಕೃಪಾಸಾಗರನಾದ ತ್ರಿಪುರಾ
ರಿಯು ಆ ಭಿಲ್ಲಿನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ||೨|| ಕೂಡಲೆ ಭಿಲ್ಲಿಣೆಯು ನಗೆವೊಗದಿಂದ ಬಂದು ನಿಂತು
ಕೊಂಡಳು. ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಬೇಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ||೩|| ಮನೆಯು
ವೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಭಿಲ್ಲಿನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು. “ಹೆಂಡತಿ ಸಹಿತ ಮನೆಯನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿದ್ದೆ.
ಮತ್ತೆ ಮನೆಯು ವೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಅದೆಯಲ್ಲ!” ||೪|| ಎನ್ನುತ್ತ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, “ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು

ದಹನ ಮಾಡಿ ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ಬಂದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೫|| ಭಲ್ಲಿಣಿಯು—
 'ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನಿಕ್ಕಿದಾಗ ನಾನು ನಿದ್ರಿಸ್ತೆಳಾದುದು ನನಗೆ ನೆನಪುಂಟು' ಎಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.
 ||೬|| ಒಳ್ಳೆ ತಂದಿಯಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗಿ ನಾನು ನಿದ್ರೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದೆನು. ನಿಮ್ಮ ಕರೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಎದ್ದು
 ಬಂದೆನು. ||೭|| ಇದು ಈಶ್ವರನ ಕೃತ್ಯವು. 'ಶೂಲಪಾಣಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವನು' ಎಂದು ನುಡಿದೊಡನೆ
 ಈಶ್ವರನು ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ||೮|| ಅವರೀರ್ವರೂ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮನ
 ಮಾಡುತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು, ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿದರು, ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಶೂಲಪಾಣಿಯು ವರವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿ
 ರೆಂದು ನುಡಿದನು. ||೯|| ಈ ಲೋಕದ ಸಂಸಾರಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಧುರಂಧರವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.
 ಅನಂತರ ಕಲ್ಪಕೋಟಿಕಾಲ ಸ್ವರ್ಗವಾಸವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನು" ||೧೦|| ಸೂತನು ಋಷೀಶ್ವರರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಗುರುವಾಕ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಫಲವು ದೊರಕುವದು. ||೧೧||
 ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ಕುಷ್ಠರೋಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹರುಷದಿಂದ
 ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ||೧೨|| ಭಾವದಂತೆ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಾತು ಮೂರು ಸಲ ಸತ್ಯವು.
 ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಗುರುನಾಥನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ||೧೩|| ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿತ್ಯದಂತೆ
 ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಾಣಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುರುನಾಥನ ಹತ್ತರ ಬಂದನು. ಆಗ ಆತನ
 ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುವರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ||೧೪|| ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲವಿತ್ತು. ಅದು
 ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಗಾಜಲದಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಗುರುವು ತನ್ನ ಕಮಲದಂತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು
 ಎತ್ತಿ, ಆ ಕುಷ್ಠವಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನೆಟ್ಟ ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿದನು. ||೧೫|| ಕೂಡಲೆ ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು

ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಅತ್ತಿಯ ಮರದಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರತೊಡಗಿತು. ||೧೬|| ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸ್ಪರ್ಶ
ದಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣವು ಬಂಗಾರವಾದಂತೆ, ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಕಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಅಮೃತವು ತಗಲಿದೊಡನೆ,
ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ವೃಕ್ಷವಾಯಿತು. ||೧೭|| ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಔದುಂಬರವಾಗಿ ತೋರಿದೊಡನೆ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಳ್ಳೆ ಶರೀರ
ವುಳ್ಳವನಾದನು. ತತ್ಕಾಲವೇ ಕುಷ್ಮವು ದೂರಾಯಿತು. ಶರೀರವು ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿ ತೋರಹತ್ತಿತು.
||೧೮|| ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ
ಶ್ರೀಗುರುವಿನ * 'ಮಹಾಸ್ತೋತ್ರ'ವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ||೧೯|| (ಶ್ಲೋಕವು ಇಂತು) ಇಂದು ಕೋಟಿ
ತೇಜ ಕರುಣ-ಸಿಂಧು ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ | ನಂದನಾತ್ರಿಸೂನು ದತ್ತ ಇಂದಿರಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಗುರುವು || ಗಂಧಮಾಲ್ಯ ಅಕ್ಷ
ತಾದಿ-ವೃಂದದೇವ ವಂದಿತಂ | ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ-ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿ ಮಾಮ್ ||೨೦|| ಮಾಯಪಾಶ-
ಅಂಧಕಾರ ಛಾಯದೂರ ಭಾಷ್ಯರಂ | ಆಯತಾಕ್ಷ ಪಾಹಿ ಶ್ರೀಯಾವಲ್ಲಭೇಶ ನಾಯಕಮ್ || ಸೇವ್ಯ-ಭಕ್ತವೃಂದ
ವರದ, ಭೂಯ-ಭೂಯ ನಮಾಮ್ಯಹಂ | ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಮ್ ||೨೧|| ಚಿತ್ತಜಾದಿ

* ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಹಾಸ್ತೋತ್ರವೆಂದೇ ಕರೆಯುವರು. ವಾಡಿ, ಗಾಣಗಾಪುರ ಮೊದಲಾದ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲಖಿಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವವರೇ ಇದನ್ನು ಅನ್ನುವರು. ವೇದ-ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಪ್ಪು
ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇರುವವು. ಅವು ಆರ್ಷಪ್ರಯೋಗ (ಋಷಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳು). ಅವನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡಲು ಯಾರಿಗೂ
ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲೆಂದು ಅನ್ನುವರು. ಅದರಂತೆ ಭಗವಂತನ ಭೋಲೆ-ಭಾವಿಕ-ಭಕ್ತರು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು
ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನ ಪೂರ್ಣ ಕೃಪೆಗೆ-ಪ್ರೀತಿಗೆ-ಪಾತ್ರರಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಅನ್ನ
ಬೇಕೆಂದೂ ಅಂದರೇನೇ ಆ ಅಭಿನೂನ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅನಂದವಾಗುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

೧. ಕೂಡಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಚಿಗುರೊಡೆದು ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಹತ್ತಿತು. (೧೧೬)
 ೨. ಶೂಲಪಾಣಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು ಎನಲಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿದನು. (೧೦೮)

ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ

ವರ್ಗ ಪಟ್ಟಮತ್ತ ವಾರಣಾಂಕುಶಂ | ತತ್ತ್ವಸಾರ ಪೋಭಿತಾತ್ಮ-ದತ್ತ ಶ್ರೀಯಾವಲ್ಲಭವ್ || ಉತ್ತಮಾವತಾರ
ಭೂತ-ಕರ್ತೃ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ | ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿ ಮಾವ್ || ೨೨ || ಮೈಮರಾಪ
ವಾಯು ತೇಜ ಭೂವಿ-ಕರ್ತೃವಿಶ್ವರಂ | ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮೋಹರಹಿತ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯಲೋಚನವ್ ||
ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ದಾತ್ಯ ಭಕ್ತ-ಕಾಮಧೇನು ಶ್ರೀಗುರುಂ | ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿ ಮಾವ್
|| ೨೩ || ಪುಂಡರೀಕ-ಆಯುತಾಕ್ಷ, ಕುಂಡಲೇಂದು ತೇಜಸಂ | ಚಂಡ ದುರಿತ ಖಂಡನಾರ್ಥ ದಂಡಧಾರಿ
ಶ್ರೀಗುರುಂ || ಮಂಡಲೀಕ ಮೌಲಿ ಮಾರ್ತಂಡ ಭಾಸಿತಾನನಂ | ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ-ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿ
ಮಾವ್ || ೨೪ || ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸ್ತುತ್ಯಪಾದ, ಆದಿಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಗುರುವ್ | ನಾದಬಿಂದು ಕಲಾತೀತ, ಕಲ್ಪಪಾದ
ಸೇವ್ಯಯವ್ || ಸೇವ್ಯಭಕ್ತವೃಂದವರದ ಭೂಯ ಭೂಯ ನಮಾಮ್ಯಹಂ | ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ-ಸರಸ್ವತೀಶ
ಪಾಹಿ ಮಾವ್ || ೨೫ || ಅಷ್ಟಯೋಗ ತತ್ತ್ವನಿಷ್ಠ, ಶುಷ್ಪಜ್ಞಾನವಾರಿಧಿಂ | ಕೃಷ್ಣವೇಣಿತೀರವಾಸ-ಪಂಚನದೀ
ಸಂಗಮವ್ || ಕಷ್ಪದೈನ್ಯ ದೂರಿ ಭಕ್ತ-ಶುಷ್ಪಕಾಮ್ಯದಾಯಕಂ | ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ-ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿ
ಮಾವ್ || ೨೬ || ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿನಾಮ ಅಷ್ಟಮೌಕ್ತಿಕವ್ | ಹಾರಕೃತ ಶಾರದೇನ ಗಂಗಾಧರ ಅತ
ಜವ್ || ಧಾರಣೀಕ-ದೇವದೀಕ್ಷ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ತೋಷಿತಂ | ಪರಮಾತ್ಮಾನಂದ ಶ್ರೀಯಾ ಪುತ್ರಪೌತ್ರದಾಯ
ಕವ್ || ೨೭ || ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಯ ಅಷ್ಟಕಂ ಚ ಯಃ ಪಠೇತ್ | ಘೋರ ಸಂಸಾರ ಸಿಂಧು ತಾರಣಾಖ್ಯ
ಸಾಧನವ್ || ಸಾರಜ್ಞಾನ ದೀರ್ಘ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿ ಸಂಪದವ್ | ಚಾರವರ್ಗಕಾಮ್ಯಲಾಭ ವಾರಂವಾರ
ಯಜ್ಞಪೇತ್ || ೨೮ || ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಸ್ವಾಮಿ,
ದೇವಾ, ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ! ಕೃಪೆಮಾಡಿದಿ' || ೨೯ || ಎಂದು ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು

ಅಭಯಹಸ್ತವನ್ನಿತ್ತು 'ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯೆ' ಎಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ||೧೩೦|| ನೆರೆದವರೆಲ್ಲರು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ||೧೩೧|| ಅನಂತರ ಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಿಂದ ಊರೊಳಗಿನ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹೊರಟರು. ಆಗ ಅವರೊಡನೆ ಶಿಷ್ಯರು, ಉಳಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇದ್ದರು. ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಅನಂದದಿಂದ ಆರತಿಗಳನ್ನು ತಂದರು. ||೧೩೨|| ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಂದು ಅಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸಮಾರಾಧನೆಗಳು ಆದವು. ||೧೩೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದರು. "ಕನ್ಯೆ-ಪುತ್ರರು-ಧನ-ಗೋಧನಗಳೂ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯೂ ಬೆಳೆಯುವುದು ||೧೩೪|| ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ನಿನಗೆ "ಜೋಗೇಶ್ವರ"ನೆಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೂ ನೀನು ದೊಡ್ಡವನು. ಮತ್ತು ನೀನೇ ನನ್ನ ಭಕ್ತನು. ||೧೩೫|| ನಿನ್ನ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನರಾಗುವರು. ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ" ಎಂದು ಆಗ ನಿರೋಪವಿತ್ತರು. ||೧೩೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮತ್ತೂ ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ- 'ನೀನು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನೀವು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿರಿ. ||೧೩೭|| ನಿನಗೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು 'ಯೋಗಿ'ಯೆಂದು ಹೆಸರಾಗುವನು. ಬಹಳವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುವನು. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ದಾಸರಾಗುವರು' ||೧೩೮|| ಹೀಗೆಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅದು 'ವಿದ್ಯಾಸರಸ್ವತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಂತ್ರವು. ||೧೩೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಆಯಿತು. ಹೀಗೆಂದು ಆ ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೧೪೦|| ಇಂತು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಭವಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಲು, ಮನ

ಮುಟ್ಟು ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ||೧೪೧||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರ್ಯಾನ್ಯತೇ ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಶುಷ್ಕಕಾಷ್ಠಸಂಜೀವನಂ ನಾಮ ಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೧ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ | ನಾಮಧಾರಕ ಶಿಷ್ಯನು
ಸಿದ್ಧನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಕೈಜೋಡಿಸಿ, ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು ||೧|| 'ಸಿದ್ಧ
ಮುನಿಯೇ ನಿನಗೆ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ. ನೀನು ಈ ಭವಸಮುದ್ರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವವನು. ಹಲವಾರು
ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದಿ. ||೨|| ಮಹಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳಗಿದಿ.
ಗುರುಸ್ಮರಣೆಯೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಸಿದಿ. ಪ್ರಭುವೇ, ಅದರಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು. ||೩|| ನಮ್ಮ
ದೊಂದು ವಿನಂತಿಯುಂಟು. ನಮಗಾಗಿ ತಾವು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಅದಾವ ರೀತಿಯಿಂದ
ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು? ||೪|| ತಾವು ಸಿದ್ಧರು, ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಇದ್ದವರು.
ಯಾವ ಗುಣಗಳಿಂದ ಶಿಷ್ಯರಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ! ಹೇಳುವುದಾಗಬೇಕು.' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.
||೫|| ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ನಾಮಧಾರಕ ಶಿಷ್ಯನೇ ! ಮನವನ್ನು
ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಿ ಕೇಳು ||೬|| ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ವಾಸರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಳಿತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಶ್ರೀಗುರು